

## Toespraak van Jean Monnet (Luxemburg, 10 Augustus 1952)

**Source:** Toespraak gehouden door de Heer Jean Monnet, Voorzitter van de Hoge Autoriteit -bij de eerste zitting van de Hoge Autoriteit op 10 Augustus 1952 te Luxemburg; -bij de eerste zitting van de Gemeenschappelijke Vergadering op 11 September 1952 te Straatsburg. Strasbourg: Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, September 1952. 31 p.

**Copyright:** All rights of reproduction, public communication, adaptation, distribution or dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

The documents available on this Web site are the exclusive property of their authors or right holders.

Requests for authorisation are to be addressed to the authors or right holders concerned.

Further information may be obtained by referring to the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

**URL:** [http://www.cvce.eu/obj/Toespraak\\_van\\_Jean\\_Monnet\\_Luxemburg\\_10\\_Augustus\\_1952-nl-218b0df9-f81d-43d5-aecb-d1c6aecba604.html](http://www.cvce.eu/obj/Toespraak_van_Jean_Monnet_Luxemburg_10_Augustus_1952-nl-218b0df9-f81d-43d5-aecb-d1c6aecba604.html)

**Publication date:** 14/08/2011

<ita>Mijne Heren,</ita>

ik verklaar de eerste zitting van de Hoge Autoriteit van de Europese Kolen- en Staalgemeenschap hiermede voor geopend.

Op dit ogenblik, dat de voltooiing betekent van een gedurende twee jaren met vasthoudendheid nagestreefd doel, past het mij, allereerst hulde te brengen aan de Staatslieden van onze zes landen, wier vooruitziende blik en vaste wil de verwezenlijking ervan hebben mogelijk gemaakt. Ik wil eveneens de verschuldigde dank betuigen aan al diegenen, die hebben bijgedragen aan de uitwerking van het Verdrag dat ons handvest is. En bovenal zij het mij vergrond, nu de oprichting van de Gemeenschap datgene tot levende werkelijkheid maakt, wat de wereld, terecht, het Schuman Plan noemt, de dankbaarheid onder woorden te brengen die Europa steeds zal blijven gevoelen voor de Heer Robert Schuman die, door zijn oproep van 9 Mei 1950, het initiatief heeft genomen en de verantwoordelijkheid op zich nam om ons continent te stuwen op de weg naar eenheid.

Met de installatie van de Hoge Autoriteit der Europese Kolen- en Staalgemeenschap verrichten wij een plechtige daad. Wij nemen daar mede een taak op onze schouders, ons toevertrouwd door onze staties.

<ita>Elk onzer is benoemd, niet door zijn regering, doch in onderlinge overeenstemming door de zes regeringen. Aldus zijn wij allen tezamen geworden tot gemeenschappelijke gevolmachtigden van onze zes landen: België, Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland, en ik twijfel er niet aan dat elk onzer het zal begrippen wanneer ik hier in het bijzonder de nadruk leg op dit belangrijke teken van hoop: wij, Fransen en Duitsers, zien ons hier bijeen als leden van éénzelfde Gemeenschap; levensbelangen van Duitsland en Frankrijk zijn gesteld onder de verantwoordelijkheid van een Autoriteit die niet meer Duits, noch Frans is, maar europees.</ita>

<it>Plechtige verbintenis van de Leden der Hoge Autoriteit</it>

<gr>uit uw aller naam getuig ik in het openbaar van de verplichting, door ieder van ons op zich genomen bij de aanvaarding van zijn benoeming:

Wij zullen ons Ambt uitoefenen in volledige onafhankelijkheid, in het algemeen belang van de Gemeenschap.

Bij de vervulling van onze plicht zullen wij geen instructies vragen noch aanvaarden van enige Regering of enig lichaam, en wij zullen ons onthouden van iedere handeling welke onverenigbaar is met de bovengezette aard van ons Ambt.

Wij nemen akte van de verbintenis, aangegaan door de Staten-leden, dat zij dit bovengezette karakter zullen trachten ons te beïnvloeden bij de uitoefening van onze taak.

*Het bovengezette karakter der organen*

Voor het eerst ondergaan de traditionele betrekkingen tussen de Staten een hervorming. Volgens de methoden van het verleden is het zo dat, zelfs wanneer de Europese landen de noodzaak erkennen om gemeenschappelijk op te treden en zelfs wanneer zij een internationale organisatie oprichten, zij hun soevereiniteit onverkort handhaven. De internationale organisatie kan dan ook noch bindende besluiten nemen, noch deze tot uitvoering brengen, doch slechts aanbevelingen tot de Staten moeten richten. Deze methoden zijn ontoereikend om onze nationale tegenstellingen te overbruggen, die onvermijdelijk een verscherping ondergaan zolang het begrip van nationale soevereiniteit niet overwonnen is.

Thans echter hebben zes parlementen na rijp beraad en met grote meerderheden besloten de eerste Europese gemeenschap in het leven te roepen die een deel van de nationale soevereiniteiten samenbrengen en die ze aan het gemeenschappelijk belang onderwerpt.

Binnen de door het Verdrag gestelde grenzen heet de *Hoge autoriteit* volmacht der zes landen ontvangen, in volledige onafhankelijkheid besluiten te nemen die onmiddellijk uitvoerbaar zijn op hun gezamenlijk grondgebied. Zij staat in direct contact met alle ondernemingen. Zij ontvangt haar financiële middelen niet uit bijdragen der Staten, maar uit directe heffingen op de productie der ondernemingen, waarover haar bevoegdheid zich uitstrekt. Zij is verantwoordelijk niet aan de Staten, doch aan een Europese *Assemblée*. De *Assemblée* is gekozen door de nationale parlementen; de mogelijkheid is reeds geopend, dat zij op directe wijze do

or de volkeren zal worden gekozen. De leden der Assemblée zijn do or géén nationaal mandaat gebonden; zij stemmen vrij en hoofdelijk , en dus niet als nationale groep. Elk hunner vertegenwoordigt niet zijn land, maar de gehele gemeenschap. De Assemblée oefent contrô le uit op ons beleid. Zij bezit de bevoegdheid ons haar vertrouwen te ontzeggen. Zij is de eerste Europese Assemblée die met souverei ne macht is bekleed.

Tegen de besluiten van de Hoge autoriteit kan in beroep worden ge gaan bij een Rechter. Niet de nationale Rechters zullen over een de rgelijk beroep oordelen, doch een Europese Rechter, het <ita>Hof v an Justitie</ita>

Al deze instellingen zijn voor wijziging en voor verbetering vatbaa r, wanneer dit in de practijk noodzakelijk mocht blijken. Wat echte r niet in discussie gebracht zal kunnen worden is het feit, dat het b oven-nationale, dat het laat ons het woord uitspreken federale i nstellingen zijn. Het zijn instellingen die, binnen de grenzen hunne r bevoegdheid, soeverein zijn, dat wil zeggen: het recht hebben bes luiten te nemen en uit te voeren.

Niettemin, de kolen- en staalindustrie is slechts een deel van het e conomische leven. Het is daarom nodig dat er een voortdurend cont act bestaat tussen de Hoge Autoriteit en de Regeringen, die verant woordelijk blijven voor de economische politiek van hun land in zij n geheel. De<ita>Raad van Ministers</ita> is in het leven geroepe n, niet om contrôle uit te oefenen of voorgedij, maar om dit contact t ot stand te brengen en te verzekeren dat de politiek der Hoge Autor iteit en die der verschillende leden-Staten met elkander in harmoni e zijn.

<it>Vorming van een Europese gemeenschappelijke markt voor kole n en Staal.</it>

De taak, ons bij het Verdrag toebedeeld, is zwaar. Wij dienen een gemeenschappelijke markt voor kolen en staal te vestigen en in sta nd te houden op het gehele grondgebied der Gemeenschap. Binnen e nige maanden zullen alle douane-barrières, alle kwantitatieve beper kingen, alle discriminaties, uit de weg worden geruimd. Kolen en st aal zullen zich geen grenzen meer gesteld zien binnen de Gemeensc hap; zij zullen iedere koper op dezelfde voorwaarden ter beschikki ng staan.

Het Verdrag de eerste Europese antitrust wet geeft ons de bevoegdheid kartels te ontbinden, productiebeperkende praktijken te verbieden, elke vorm van buitensporige economische machtsconcentratie te verhinderen. En aldus zal, onder een stelsel van gezonde mededinging, de kolen. En staalproductie waarlijk ten dienste komen van de verbruikers.

Het Verdrag legt ons op zo nodig tussenbeide te komen om de uitwerking van conjunctuurschommelingen te verzwakken, de uitbreiding en modernisering van deze industrieën te vergemakkelijken. In de ernstige pogingen tot economische ontwikkeling die nagestreefd zullen worden, zullen wij bijzondere aandacht besteden aan een verbetering van de levensomstandigheden en arbeidsvoorwaarden van de arbeiders, waardoor gelijkmaking in de vooruitgang mogelijk zal zijn.

Wat zal deze gemeenschappelijke markt voor kolen en staal betekenen hebben in het dagelijks leven van de inwoners van onze zes landen, voor tezamen 155 miljoen verbruikers? Men zal misschien zeggen dat slechts weinigen onder hen grote hoeveelheden kolen en staal plegen te kopen, maar kolen en staal zijn nodig voor alles waaraan de moderne mens behoefte heeft: gas, electriciteit, gereedschappen, machines, automobielen. Door de ploeg en de tractor, door de textielfabriek en naaimachine, door het gewapend beton en de metalen bouwsteigers spelen zij een wezenlijke rol in onze behuizing, bij onze kleding, onze voeding. Wanneer er meer kolen en meer staal is, van betere kwaliteit en van een lagere prijs, dan betekent dit dat iedereen meer kan kopen, dat ieder gezin een hoger levenspeil krijgt. De omvang en de vrijheid van de gemeenschappelijke markt maken massaproductie mogelijk, de enige manier om tot verlaging van de kostprijs, tot vergroting der afzetmogelijkheden en tot uitbreiding der productie te geraken.

Maar deze gemeenschappelijke markt die zich uitstrekt over onze zes landen, heeft nog een andere betekenis. Wanneer men de onder controle van de Gemeenschap gestelde bedrijvigheid gadeslaat, kan men niet anders dan getroffen worden door die buitengewone concentratie van ijzer en staal, door dat dichte net van kolenmijnen en industrieën die, samengebracht op een zo betrekkelijk beperkt grondgebied, zeer zeker een geheel vormen dat enig is in de wereld.

Gaat U eens na hoe dat kolengebied zich uitstrekt van Noord-Frankrijk tot België, hoe de Belgische mijnen aansluiten bij die uit de omgeving van Aken en van de Ruhr, ziet hoe de kempen verdeeld wordt tussen België en Nederland, hoe die kolenvoorraden verspreid liggen in de Saar en in Lotharingen, en hoe lotharingen en Luxemburg uit dezelfde ertslagen putten! Deze delfstoffen, waarvan de rijkd

om geworden is tot ware industriële basis van europa, zijn lange tijd de twistappel geweest voor Staten en ondernemingen. Het gaat er thans om, de Willekeur door de mensen getrokken scheidslijnen uit te wissen en aldus dat natuurlijke bekken, welks ontwikkeling zij hebben beknot, zijn oorspronkelijke vorm te hergeven.

Teneinde dit doel te bereiken, zijn in het Verdrag en in de Conventie verschillende stadia voorzien. Ons volkomen bewust van de noodzaak van aanpassingen, zullen wij onze opdracht vervullen, vastbesloten en voorzichtig.

<it>De samenwerking van de Hoge autoriteit met de regeringen, de producenten, de arbeiders en de verbruikers.</it>

Het is niet onze taak de kolen- en staalproductie te leiden. Deze rol valt toe aan de ondernemingen. Onze taak is, de voorwaarden te verwezenlijken en in stand te houden, waarbij de productie zich het best zal kunnen ontwikkelen voor het algemeen welzijn. Wij zullen onmiddellijk het contact tot stand brengen met de Regeringen, de producenten, de arbeiders, de verbruikers en de handelaren, met hun verenigingen en bonden. Aldus zullen wij, van de aanvang af, de gemeenschap doen functioneren op een basis van voortdurend overleg. Wij zullen aan allen een gemeenschappelijk inzicht brengen en een wederzijds begrip. Zo zal men kunnen komen tot een totaal beeld van de toestand der gemeenschap en van de problemen die zij ons stelt, zo zal de concrete vorm kunnen worden gevonden van de maatregelen die moeten worden genomen om aan deze problemen het hoofd te bieden. Wij zullen de aldus opgestelde balans voorleggen aan de gemeenschappelijke Assemblée tijdens haar tweede zitting over vijf maanden. In de eerstvolgende weken zullen wij het raadgevend Comité bijeenroepen, bestaande uit ondernemers, arbeiders, verbruikers en handelaren.

In alle gevallen, voorzien bij het Verdrag, zullen wij onze besluiten in discussie brengen en er de beweegredenen van bekend maken.

<it>internationale betrekkingen van de gemeenschap</it>

De voorspoed van onze Gemeenschap is onverbrekkelijk verbonden met de ontwikkeling van de internationale handel. Onze gemeenschap zal haar bijdrage leveren aan de oplossing der handelsproblemen in de wereld.

Wij zijn vastbesloten, onverwijld en door directe besprekingen, de middelen te vinden om uitvoering te geven aan de door de Britse Regering tot uitdrukking gebrachte wens, een zo nauw mogelijke associatie met de Gemeenschap tot stand te brengen. Wij zijn ervan overtuigd dat wij, bij de uitvoering van het ons door de Parlementen van onze zes landen verleende mandaat, een nauwe en vruchtbare samenwerking tegemoet kunnen zien met de Verenigde Staten die, sedert het door de Heer Schuman op 9 Mei 1950 gedane voorstel, ons herhaaldelijk hebben doen blijken van hun daadwerkelijke sympathie. Wij zullen alle noodzakelijke contacten leggen met de Verenigde Naties en de organisatie voor Europese Economische Samenwerking.

Wij zullen in de vormen, voorzien bij het Verdrag, met de Raad van Europa alle samenwerking onderhouden en elkaar wederzijdse bijstand geven.

*Wij staan nog slechts aan het begin van de inspanning die Europa moet doen om eindelijk tot eenheid, welvaart en vrede te geraken.*

De ons opgelegde taak geeft ons de verplichting ons onverwijld tot de arbeid te zetten. Wij dragen een verantwoordelijkheid zowel onmiddellijk als voor de voorbereiding van hervormingen die dermate belangrijk zijn dat geen ogenblik verloren mag gaan om ze tot stand te brengen.

De bouw van het huis Europa verdraagt geen uitstel meer.